

Com és habitual, aquesta secció ofereix l'opinió dels diversos grups municipals que formen el consistori. Als set grups municipals es dedica el mateix espai i se'ls demana un text amb les mateixes característiques. Aquí es publica el que cada portaveu municipal ha fet arribar al Departament de Comunicació.

Silvia Folch
Portaveu del Grup Municipal d'ERC-AM-MES

Pressupost aprovat i mirada endavant
El mes de setembre passat vam iniciar la tramitació del Pressupost municipal per a l'any 2018, treballat amb les diferents àrees, revisant les actuacions programades de cada regidoria, assegurant el compliment de les obligacions existents i prioritant la resta d'activitats derivades del Pla d'actuació municipal..., i al Ple de l'octubre disposàvem de l'expedient complet perquè fos aprovat

jointament amb les ordenances fiscals. Novament, en un mateix Ple s'havien de discutir els continguts de les dues principals eines de treball de què disposa l'Ajuntament per tirar endavant els objectius marcats, el Pressupost municipal i les ordenances fiscals, els ingressos i les despeses, és a dir, el debat sobre com es financen i en què es gasten les partides pressupostàries. Però no va ser possible... Quatre mesos més tard, i amb una qüestió de confiança superada, finalment el Pressupost per a l'exercici 2018 està aprovat. En queden situacions del tot incomprensibles dels qui han posat obstacles i pals a les rodes per interferir i dilatar-ne l'aprovació. Per endavant tenim un pressupost per a l'any 2018 que possibilita que es continuï avançant pel

camí que ens vam marcar a l'inici d'aquest mandat, que dona compliment als objectius fixats en el Pla d'actuació municipal i que garanteix la prestació dels serveis municipals. Val la pena destacar l'increment de la dotació en les despeses de les regidories de Cultura, d'Habitatge i de Joventut. En sobresurt l'àmbit del Manteniment, degut als nous compromisos i les obligacions que té l'Ajuntament, com, entre d'altres, el parc de Vallmora, o el fet que es destinin més recursos tant a la neteja i el manteniment de la via pública com a la recollida d'escombraries i el funcionament dels equipaments. Important és també l'ampliació dels fons que destinem a polítiques d'habitatge, i es reforcen temes estratègics com la seguretat i la promoció econòmica. Cal destacar

el decreixement en el cas de mobilitat, gràcies als estalvis que ha produït el nou conveni del servei d'autobús. Es manté la capacitat inversora; continuem amb el Pla de xoc de voreres i calçades amb 500.000 euros; avancem en la conversió en zona de vianants del centre urbà del Masnou (carrers de Roger de Flor, Cuba, Dr. Argell, Pere Grau...); seguim amb actuacions que tenim pendents, com el parc de Vallmora o el poliesportiu; impulsarem la millora dels equipaments educatius; arranjarem els jardins de Lluís Companys... I és que la feina la tenim clara, els objectius els tenim marcats, el lideratge del nostre alcalde és inqüestionable, i de ganes d'assolir-los no ens en falten ni defallim. Seguim!

Eduard Garcia
Portaveu del Grup Municipal Demòcrata (PDeCAT-Unió)

Segrest al Masnou
Al Ple del mes de gener, i amb motiu de l'aprovació dels pressupostos per a enguany, l'alcalde, amb la col·laboració necessària i imprescindible dels habilitats estatals, secretari i interventor, va segrestar la democràcia al Masnou. I ho va fer aplicant un 155 en tota regla en l'àmbit local, declarant nuls nou vots contraris a l'aprovació, només per aquest fet, el de ser contraris. Cal recordar que l'alcalde havia vinculat una qüestió de confiança a l'aprovació dels pressupostos i que només va comptar amb la confiança dels regidors d'ERC. Alguna cosa no va com caldria quan de vint regidors només confien en

ell els seus cinc. Se li ha de reconèixer a l'alcalde, però, una gran capacitat innovadora. És el primer alcalde que vincula una qüestió de confiança a l'aprovació dels pressupostos quan encara tenia una majoria de govern amb el suport del nostre grup municipal, que, davant d'aquella situació, es va veure obligat a marxar a l'oposició. És el primer alcalde que argumenta que se li ha bloquejat el Pressupost de l'any següent... al mes d'octubre! I és el primer alcalde que aprova els pressupostos declarant nuls nou vots de l'oposició que eren perfectament legítims. Alguns començaran a entendre ara allò que deiem quan vam marxar a l'oposició: l'autoritarisme de l'alcalde. Un autoritarisme que entén l'alcaldia com la política de l'"ordenar y mandar", en què, tal com deia Maquiavel, la fi justifica els mitjans. L'article de la llei que va usar, i del qual va abusar per declarar nuls els vots, diu el següent: "Els regidors que hagin votat a favor de l'aprovació d'un assumpte al qual s'hagi vinculat una qüestió de confiança no poden signar una moció de censura contra l'alcalde que l'hagi plantejat fins que transcorri un termini de sis mesos, a comp-

tar a partir de la data de votació de l'assumpte. Així mateix, durant aquest termini, aquests regidors tampoc no poden emetre un vot contrari a l'assumpte al qual s'hagi vinculat la qüestió de confiança, sempre que sigui sotmès a votació en els mateixos termes que en aquella ocasió. En cas que s'emeti aquest vot contrari, aquest es considera nul." Creiem que no cal ser advocat, i només cal saber llegir, per tal d'entendre que només es consideraran nuls els vots d'aquells regidors que anteriorment haguessin votat a favor de l'aprovació del Pressupost, que no és el cas dels regidors als quals es va declarar nul el vot, ja que al seu dia ja hi havien votat en contra també. De res no va servir aportar jurisprudència i sentències del Tribunal Suprem que ens donaven la raó, sentències que fins i tot posen en dubte que la qüestió de confiança es vinculi a l'aprovació definitiva i no només a l'aprovació inicial del Pressupost. Val a dir que amb la declaració de nou vots nuls, legítimament emesos, l'alcalde va silenciar el 42,85% de la població del Masnou, que és el percentatge de població que representen

nou regidors. Sobre ara una etapa molt perillosa al municipi. L'alcalde, amb la seva acció, només ens deixa l'opció d'anar al contenciós administratiu, que, com tots sabem, en el millor dels casos no emetrà sentència fins d'aquí a uns quants anys. Tard, massa tard. Oberta aquesta via, ningú no ens assegura que no segueixi actuant amb aquesta impunitat en tots aquells punts on no tingui el consens suficient i necessari i, entretant, qui dia passa anys empeny. No volem pensar que la política de la por que s'exerceix des de l'alcaldia, amb el Departament de Recursos Humans com a braç executor, ha pogut condicionar el comportament de dos grans professionals de la casa, secretari i interventor, tot i que no s'ha de perdre de vista que ocupen el seu lloc interinament i, en algun cas, sembla que sense l'habilitació necessària per estar en un Ajuntament de la mida del nostre. I precisament perquè no volem pensar això, se'ns fa difícil entendre com han pogut passar de ser els garants del compliment de la legalitat a l'Ajuntament a ser els garants de l'alcaldia del senyor Oliveras.

Frans Avilés
Portaveu del Grup Municipal de Ciutadans

Sabies que...

En aquests temps que corren, en què la manipulació informativa és una constant, el fet que els mitjans de comunicació públics i privats expliquin les coses de la manera més objectiva possible és gairebé una quimera.

Darrerament, els mitjans pro independència, i aquells mitjans públics controlats per governs independents, com en el cas del Masnou, han explicat les desgràcies de l'aplicació del famós article 155 (que si cessament d'alts càrrecs, tancament d'ambaixades i altres *xiringuitos* polítics, etc.), però n'han passat per alt els efectes positius, que són molts.

Jo vull centrar-me en els efectes positius que per al nostre municipi ha tingut l'aplicació de l'article 155. Resulta que la Generalitat mantenia un deute

amb nosaltres de prop d'1.200.000 euros, deute que, atenció, ha estat liquidat íntegrament l'últim trimestre de l'any 2017! És a dir, que gràcies al 155 hem cobrat el que la Generalitat ens devia des de, fins i tot, el 2014. Però és més, gràcies al 155 ens han pagat per avançat el conveni de serveis socials, que puja a uns 400.000 euros, i l'Ajuntament ja no haurà de finançar aquests serveis com estava succeint, ja que la Generalitat pagava tard i malament.

I la pregunta és òbvia. Com és possible que ara es pugui pagar el deute

dels ajuntaments i abans no? Doncs molt senzill, prioritant els pagaments; posant ordre a les finances de la Generalitat, que s'havien centrat en el procés i s'havien oblidat dels ciutadans, i liquidant ambaixades, alts càrrecs inútils i altres *xiringuitos* com el Diplocat, que només servien per omplir les butxaques d'alguns i generar odi.

Així doncs, ara, quan ens parlin de l'article 155, ja podem dir que, gràcies a aquest article, l'Ajuntament va poder cobrar el que li devia la Generalitat.

Màxim Fàbregas
Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUiA-E

Aparcar al Masnou, una aventura?
Aparcar als carrers del Masnou, com en molts municipis de Catalunya, esdevé una arriscada aventura que gairebé mai no acaba a gust de la persona conductora. I és lògic: el Masnou, tercer municipi més petit en superfície del Maresme, tenia, l'any 2014, 14.691 vehicles matriculats, 10.000 dels quals eren turismes. A més, a aquests vehicles s'hi han d'afegir els centenars

que arriben de municipis veïns i ocupen els nostres carrers des de bon matí fins al vespre. Regular l'estacionament al carrer ha estat sempre complicat i, de vegades, ha provocat tal disgust veïnal que el govern de l'època ha hagut de rectificar les seves decisions. Fa poques setmanes, el veïnat del carrer de Navarra i voltants va veure com, per art de d'encantament, entre Romà Fabra i Roger de Flor es pintaven de blau dotze places d'aparcament que, fins a aquell moment, eren gratuïtes. L'actuació del Govern, que es va prendre amb l'oposició d'ICV-EUiA, ha indignat el veïnat afectat, perquè la supressió de dotze places d'aparcament lliure augmenta la di-

fficultat d'aparcar els seus vehicles al carrer. ICV-EUiA, que fa anys ja es va oposar a l'ampliació de la zona blava al carrer de Sant Felip, rebutja les decisions unilaterals i precipitades que canvien les normes del joc quan ja ha començat la partida. A més, creiem que la regulació de l'aparcament als carrers del Masnou ha de donar absoluta prioritat als nostres veïns i veïnes i que aquesta regulació ha de ser planificada, racional i gens precipitada. Per això, en el Ple del febrer presentem una moció per demanar que es dissenyi una nova oferta d'aparcament al Masnou, que inclogui la creació d'àrees verdes i que afoveïxi i prioritzi l'aparcament al carrer dels vehicles matriculats al Masnou enfront als d'altres municipis.

Aquest nou disseny de l'aparcament al Masnou haurà de ser presentat públicament, perquè la ciutadania del Masnou hi pugui dir la seva i les seves aportacions siguin recollides a la proposta definitiva, i s'haurà de posar en pràctica al més aviat possible. Si a tot això hi afegim major control i sanció de les accions incíviques (aparcaments damunt la vorera, en passos de vianants, en zones reservades per a persones amb mobilitat reduïda...), en un futur proper, aparcar al Masnou ha de ser una aventura menys arriscada per als masnovins i masnovines del que ho és avui. Podeu accedir al contingut de la moció des d'aquest enllaç: <http://www.iniciativa.cat/ca/news/masnou-demanda-dicv-euia-fara-nova-proposta-daparcament-carrers-masnou>

Monika González
Regidora del Grup Municipal del PSC

Parlant d'assetjament escolar o bullying, la violència en l'etapa formativa
Al gener, hem assistit a una jornada de debat sobre assetjament escolar organitzada pel PSC a Barcelona, amb l'impulsor del programa TEI a les escoles: Andrés González Bellido.

Aprofitem avui aquestes línies per traslladar-vos-en la importància. Fem una crida a tots aquells que sou pares i mares, educadors i a vosaltres especialment, joves i adolescents. Som totalment conscients que ens hi hem d'implíc, detectar i denunciar el bullying, perdre la por i evitar la indiferència. Les conseqüències del bullying arriben de vegades a un final fatal: el suïcidi. Massa temps s'ha silenciat, ignorat o minimitzat el problema i hem mirat cap a un altre costat dient: "Això són coses de nens o de joves!"

Cal detectar, aïllar el cas i que el tractin professionals de l'educació, la pedagogia, la psicologia i la prevenció, i cal oferir una educació en valors i emocional. Aquestes són les accions que s'han de potenciar. El Projecte tutoria entre iguals (TEI), programa que ja s'aplica en la majoria de les nostres escoles i instituts des del curs 2015, és una de les eines que s'han incorporat als projectes educatius dels centres d'ensenyament. Cal ressaltar que la Regidoria d'Ensenyament, fins a l'actualitat, i el Consell Escolar Municipal han treballat conjuntament amb tota la comunitat educativa per tractar

i donar solucions a aquesta problemàtica al nostre poble. Donar protagonisme als tutors entre iguals (aquells alumnes que actuen com a tutors d'altres en escoles i instituts) amb una jornada commemorativa també seria una bona idea. Donem-los visibilitat i importància. Ara, només cal que augmenti la sensibilitat, la responsabilitat de tots i totes, i denunciari qualsevol acció de violència o assetjament. Avui, pot ser per un amic o un veí, demà podria ser pel teu fill o la teva parella... **Actuem i denunciem-ho! respecte entre iguals i tolerància a la diversitat!**

Federico de las Heras
Portaveu del Grup Municipal del PP

Habitatge social al Masnou. Drets per a tots. Dret a decidir.
Després d'anys de sequera, arriba l'habitatge social, amb dotació de sol cedit per a la reactivació de noves construccions (Illa Centre) i projectes per aprofitar el sòl municipal (antiga caserna de la Guàrdia Civil i zona de pàrquing públic del carrer d'Almeria, com a més immediats).

Projectes canalitzats amb fórmules per a la seva edificació que suposaran un **desemborsament zero per a l'Ajuntament** i, en conseqüència, una propera oferta de lloguer i venda a **preus taxats**. Pendents del tancament definitiu dels diferents projectes, podríem disposar d'un nou parc amb més de 120 habitatges a preus realment assequibles. **Qui hi podrà accedir?** Doncs depèn, i aquí hi ha el problema. **La decisió és política** i es materialitzarà en les bases que —pendents de definir— regulin l'accés a aquestes promocions. Al passat Ple municipal de gener, observàvem amb preocupació l'acceptació per part

del Govern municipal de la moció presentada per ICV-EUiA en què, en una ostentació d'oportunisme, es va sol·licitar que un projecte encara inexistent (edificació pública al carrer de Montevideo, 58), quan es projecti, es destini a lloguer social **prioritàriament per a persones situades en la franja d'edat dels 35 als 65 anys**. Aquesta **exclusió injustificable** per a la resta de persones que podrien aspirar a un habitatge adequat als seus ingressos (els menors de 35 anys i els majors de 65) fa necessària **una revisió amb dades actualitzades de la situació actual de la potencial demanda d'habitatge** entre les diferents franges d'edat i la situació econòmica del Masnou, dades de les quals

no disposem i sense les quals qualsevol decisió respecte d'aquesta qüestió serà injustament arbitrària. I creiem que mesures d'aquest abast s'han de sotmetre al consens no únicament dels grups polítics, sinó de la població del Masnou, ja que són decisions que marcaran el municipi durant cinquanta anys. **I els qui primer han d'accedir-hi i decidir són els masnovins**. La consulta popular cobra el seu sentit quan tractem aquests temes. Així, i per sobre de demagògies, convidem l'Equip de Govern d'ERC que s'obri a la població i que utilitzi les eines democràtiques de consulta, **perquè tot el Masnou pugui decidir** una part important del seu futur.